

Naar jeg fremhævede dette Faktum, var det, saa vidt jeg mindes, lige over for en Ytring om Spørgsmaalet om Diætløshed. Jeg nævnede dette Faktum fra Tyskland for at oplyse, hvad der er min Mening, at jeg ikke tror, at man fremmer sande konservative Interesser ved at holde paa Diætløsheden. Heller ikke tror jeg, at man fremmer sande konservative Interesser ved at holde paa Diæter, som ere utilstrækkelige. — I Anledning af en anden Udtalelse af det ærede Medlem skal jeg sige, at jeg lige saa lidt i Fremtiden som tidligere vil undlade at optage Højretanker, naar de ere gode. — Det synes mig for øvrigt at være de udmærkede Mænds Pligt, som sidde i Rigsdagen og ere Folkets udkaarne, at modarbejde muligvis raadende, populære Anskuelser, der maatte være urigtige, navnlig naar de maatte være i saadan Grad urigtige, som de populære Anskuelser ere, det ærede Medlem sigtede til. Jeg ved godt, at da der var Tale om disse Rigsdagsdiæters Forhøjelse, saa hørte man ikke saa sjældent Ytringer som disse: de faa nok for det, de behøve ikke mere; men jeg har tillige erfaret, at dette ingenlunde er nogen upopulær Forholdsregel, og jeg tror, at alle, naar de falde til Ro, indrømme, at baade økonomiske Forhold og et anstændigt Hensyn til det vigtige Hverv, Rigsdagsmændene skulle udføre, tale for, at Diæterne forhøjes. Jeg kan ikke undlade at tilføje, at jeg endnu i Dag talte med en forhenværende Rigsdagsmand, der i høje Toner bebrejdede mig Lovforslaget, idet han sagde, at det lignede ikke noget, naar man vilde forhøje Diæterne, at man saa ikke gik til 15 Kr. Jeg ved ikke, om han kan regnes til Folket — det maa han vel, da han ikke er Rigsdagsmand længere. — Jeg tror paa samme Maade, det maa være Rigsdagsmændenes Pligt — og jeg tror ogsaa, at de føle det, og at det ærede Medlem ikke talte paa Højres Vegne — at imødegaa den populære Anskuelse, hvis den findes, at Rigsdagsmænd af Hensyn til Diæterne trække Samlingen ud, uden at det er nødvendigt. Det er af den Slags Ting, som man kan sige, men ikke staa ved. Det er noget, der ikke kan paavises. Heller ikke kan det ventes, at det ny Spor, hvori Forhandlingerne paa Rigsdagen ere komne, efter saa faa Aars Forløb straks skulde medføre den Fordel, at Rigsdagssamlingen blev væsentlig kortere. Det er noget, som vi alle kunne haabe paa, men det kan først udvikle sig Tid efter anden. Men jeg kan ikke tro, at det skulde være en

populær Anskuelse, at Rigsdagsmændene trække Tiden ud for at oppebære Diæterne, og det forekommer mig at være Rigsdagsmændenes Pligt, naar de træffe den, at imødegaa den.

Lunn: Først og fremmest dette, at hvis Ordet Rottgift skulde have generet, tager jeg ogsaa det tilbage. Naar den ærede Konseilspræsident vil optage Højres Tanker og Forslag, naar han finder dem gode, vil jeg bede ham om at sige, hvad han da finder mindre godt ved det gamle Højreforslag om Rigsdagsdiæter. Hvad angaar det Vidne, som den ærede Konseilspræsident førte i Marken, for at det ikke skulde være en upopulær Lov, nemlig en forhenværende Rigsdagsmand, vil jeg minde om, at jeg udtrykkelig udtalte: i det menige Vælgerfolk. En forhenværende Rigsdagsmand er en gammel Officer, det er ikke det menige Vælgerfolk, han tilhører. Jeg vil endvidere antage, at han maaske har i Sinde at stille sig igen.

Konseilspræsidenten (Deuntzer): Rigsdagsmændenes ansvarsfulde men tillige i mange Henseender oplivende Hverv vil altid udøve en saadan Tiltrækning, at en Mand, som har været Rigsdagsmand, men ikke mere er det, altid kan ønske at stille sig igen og ogsaa at blive valgt. Jeg udtalte mig ikke nærmere om Højres Tanker, fordi det ikke var mig ganske klart, hvad det ærede Medlem sigtede til, jeg gaar imidlertid ud fra, at den ærede Taler sigtede til det Lovforslag, som i 1880—81 blev forelagt i Landstinget. (Lunn: Ja!) Jeg skal da gerne bemærke, at ligesom jeg med stor Glæde vil fremme alle de tidligere Højreforslag, naar jeg finder, at de ere gode — dem, jeg selv finder slette, kan det ærede Medlem ikke forlange, jeg skal fremme —, saaledes skal jeg vel vogte mig for at fremme Lovforslag, som, om end de have visse gode Sider, dog ere i tvivlsom Overensstemmelse med Grundloven. Nu husker det ærede Medlem uden Tvivl fra Diskussionen om dette Forslag, i hvert Fald kan jeg sige det, da jeg har gennemlæst Forhandlingerne om det, at der blev rejst Tvivl om, hvorvidt det stemte med Grundloven eller ikke. Jeg skal ikke sige noget afgørende herom. Det er et Spørgsmaal, man kan debaterer pro et contra. Men den nuværende Regering vil overalt, hvor der er Tale, om et Forslag er stemmende med Grundloven eller ikke, naar der er Tvivl, holde sig paa den sikre Side, og derfor vilde den ikke, da der den